

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Αυτό που κυρίως χαρακτηρίζει την εποχή μας και την κάνει να ξεχωρίζει από τις άλλες είναι ή γενικώτερη και πιο πλήρεια ανάπτυξη της ανθρώπινης συμπόνοιας και συμπάθειας. Και που άλλοι ή τάση αυτή αναφάνεται καλύτερα παρά στον τρόπο που θέλομε σήμερα να μεταχειριζόμαστε τὰ παιδιὰ και μάλιστα τὰ παιδιὰ που φταίξανε;

Τò ιστορικό της κίνησης για τò ένοχο παιδί θάταν πολύ μακρό· γι' αυτό θά περιοριστοίμε να αναφέρουμε με λίγα λόγια τί έγινε στην Άγγλία τὰ τελευταία 100 χρόνια και που βρίσκονται σήμερα τὰ παιδικὰ δικαστήρια.

Νά σκεφτεί κανείς πως στα 1804 (στον πολιτισμένο αυτό τόπο) ένα άγόρι 14 χρονών καταδικάστηκε σε θάνατο για μιὰ κλεψιά αξίας 7 σελλινιών! Και ακόμα άργότερα, στα 1850, παιδιὰ 5 χρονών και πάνω χαρα-

χτηριζόταν ως κοινοί έγκληματίες και στέλλονταν στην ίδια φυλακή με τους μεγάλους κακούργους για το φοβερό έγκλημα μικροκλοπής ή πετροβολήματος!

Την ίδια χρονιά περίπου 10,000 μικροί ένοχοι κάτω των 17 χρόνων έφυλακίστηκαν ή εξορίστηκαν. Την εποχή εκείνη φαίνεται πως το πρόβλημα για το κράτος ήταν πως να ξεφορτωθεί τα παιδιά αυτά, ενώ σήμερα ή προσπάθεια στρέφεται στο πως θα σωθούν τα παιδιά αυτά για μια καλύτερη ζωή.

Ολόκληρη σειρά νόμων έβελτίωσε από τότε τη θέση του μικρού κατηγορουμένου και σήμερα δεν επιτρέπεται να δικάζονται παιδιά κάτω των 8 χρόνων και δεν καταδικάζονται σε θάνατο κάτω από τα 18 χρόνια. Τα παιδικά δικαστήρια δικάζουν τα παιδιά ως και πάνω από τα 17 χρόνια, και τα σχολεία όπου στέλνονται ύστερα δεν ονομάζονται καν πια άναμορφωτικά, αλλά απλώς «έγκεκριμένα σχολεία».

Τα δικαστήρια για τα παιδιά δεν λειτουργούν στα πταισματοδικεία, αλλά συνήθως μακριά από τα δικαστικά μέγαρα για ν' αποφύγουν τη χαρακτηριστική ατμόσφαιρα των ιδρυμάτων αυτού του είδους. Απαγορεύεται ή είσοδος εις το κοινόν και κάθε είδος δημοσιότητας, ούτε επιτρέπεται να δημοσιεύονται στον τύπο τα όνόματα και οι διευθύνσεις των παιδιών. Τηρείται όμως ή ίδια διαδικασία, όπως και στα δικαστήρια για ένηλίκους. Αλλά σιγά-σιγά γίνεται προσπάθεια να απλοποιηθούν οι όροι και το λεκτικό, ώστε να τους καταλαβαίνει το παιδί, πράγμα που είναι φυσικά δικαίωμά του. Το σύστημα που ισχύει σήμερα οαστίζει και ταραίζει και το παιδί και τους γονείς του. Γιατί όσο και αν ένας καλοθέλητος δικαστής και κλητήρας απλοποιήσει τους τεχνικούς όρους, πάλι μένει ή έντύπωση πως το παιδιάστικο μυαλό δεν άντελήφθηκε την όλη διαδικασία και δεν μπόρεσε να απαντήσει καλά για την ύπεράσπισή του.

Σωστό είναι να καταργηθεί ή ευκαιρία που δίνεται στους γονείς ή στο παιδί να προτιμήσουν να δικαστούν στο κακούργοδικείο από ένόρκους, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει πως, (πράγμα που συμβαίνει συχνά στις μεγάλες πόλεις) είναι προτιμότερο για παιδιά πάνω από 16 χρονών πολύ διεφθαρμένα να φύγουν από τη φιλική ατμόσφαιρα των παιδικών δικαστηρίων και να μη σχετίζονται με τους μικρότερους των κατηγορούμενους.

Τα παιδικά φταιξίματα είναι συνήθως εύκολοεξηγήτητα. Δύσκολο είναι μονάχα να μπορούμε στην άποψη του παιδιού και πολύ λίγοι γονείς μπορούν να βοηθήσουν τους δικαστές. Το συνηθέστερο έγκλημα είναι ή κλεψιά και το παιδί παρασύρεται σ' αυτήν από τον πόθο της απόκτησης, από το περιβάλλον του και από την αίγλη που περιβάλλει τους διάσημους λωποδύτες. Τα παιδιά του τύπου αυτού είναι εύκολομεταχειρίσιμα.

Αν και υπάρχει ακόμη μεγάλη έλλειψη από γυναικείες επιμελητές (probation officers) που μόνον αυτές μπορούν να ασχοληθούν με καρίτσια ύπαπτα, πάντως το σημερινό παιδί με τα παιδικά δικαστήρια, τους δικούς του δικαστές, τους γιατρικούς και εκπαιδευτικούς συμβούλους και τους επιμελητές έχει τις περισσότερες πιθανότητες να σωθεί από μια ζωή έγκληματική.

(Από τὸ «Vote»)

Μετάφρ. Φ. Π.